

اردوی آلمان و مداخله در جنگ داخلی سوریه؟

ده دلیل مؤجه برای رد آن

با اعلام حکومت آلمان غرض اخذتوافق پارلمان برای انجام مأموریتی در سرحد ترکیه- سوریه، سخنگوهای کمیسیون فدرال شورای صلح آلمان نظریات شانرا که به فراکسیونهای پارلمانی نیز ارسال داشته اند، چنین ابراز داشتند:

وزیر خارجه آلمان ویسترویلی دیروز در پارلمان آلمان اعلام داشتکه هر گاهی همپیمان ناتوی ما تقاضای کمک کند، در آن صورت باید «علل بسیار مؤجه» وجود داشته باشند تا به چنین تقاضایی جواب ارائه نکرد. «من چنین عللی را سراغ ندارم».

با وجودیکه علل روشن است. متکی بر عوامل خارجی و امنیتی سیاسی میتوان ارائه ده دلیل زیر را وارد دانست که واضحاً در ضدیت با نصب سیستمهای پاتریوت و اعزام سربازان اردوی آلمان قرار دارند.

۱- از جانب سوریه هیچ مدرکی در دست نیست، تا برای تجاوزی در برابر همسایه شمالی اش آماده گی گیرد و یا حد اقل درین مورد فکر کند. همه حوادث ثبت شده سرحدی فقط با

مبارزات داخلی سوریه رابطه دارند (درینمورد به بند ۳ مراجعه کنید) و سر و کاری با کدام تفتینی ندارد.

۲- از همه بیشتر جانب ترکیه تهدید را پیشه نموده و خواسته های اشغالگرانه علیه سوریه را تبارز میدهد. مصوبه مؤرخ ۴ اکتوبر ۲۰۱۲ در مورد ایجاد انبار های تدارکاتی جنگ که از جانب حکومت پیشنهاد و بوسیله پارلمان با اکثریت بزرگ به تصویب رسید، مبین خطر بیشتر است. در این سند حکومت ایردوان «مأموریت یکساله نیرو های مسلح ترکیه در خارج سر زمین ترکیه را مطالبه میکند که «محدوده کمی و زمانی آن را حکومت مشخص میسازد». یک روز بعد از آن نخست وزیر ایردوان بی پرده اعلام داشته که وی آماده گی جنگ را میگیرد: «ما خواهان جنگ نیستیم ولی از آن فاصله یی چندانی نداریم. ما ضرب المثلی داریم که میگوید: اگر میخواهی به صلح دست یابی، باید برای جنگ آماده باشی. به این ترتیب جنگ راهگشای صلح میگردد». کار شناس امور نظامی گیرهاردپیپر این سیاست «تاکتیک بازی» را بازی اطراف پرتگاه میدانند.

۳- همه حوادثی که دارای روحیه سیاسی امنیتی اند و در ماه های پیشین در سرحد میان ترکیه و سوریه بوقوع پیوسته اند، مربوط میشود به معضله مسلح داخلی سوریه، میان اردو و قیام کننده گان. درینجا تعدادی از آنها را یادآور می شویم

* اپریل ۲۰۱۲: قطعات نظامی حکومتی سوریه بالای باشنده های کمپ پناهنده گان در کیلیس با تفنگ شلیک میکنند. در اثر آن ۵ نفر زخمی میشوند.

* ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۲: یک راکت سوریایی بالای محله سرحدی اقچکال ترکیه اصابت میکند؛ تخریب، بدون تلفات جانی.

* ۳ اکتوبر: اصابت راکت سوریایی مجدداً بالای اقچکال که این بار یک زن، همراه با سه کودک و یک تن از خویشاوندانش بقتل رسیدند و یازده نفر دیگر زخمی شدند. اندکی پیش از آن درتل ابیاد زد و خورد های شدیدی میان طرفین درگیر در جنگ داخلی سوریه صورت گرفته بود. نیروهای نظامی ترکیه با تانک و هلیکوپترهای توپدار جواب دادند؛ آنها مواضع سوریایی را در تل ابیاد (در داخل خاک سوریه) هدف قرار دادند.

* اکتوبر: یک مرمی توپچی به قریه گوویچی اصابت میکند.

* ۱۲ اکتوبر: یک هلیکوپتر سورپای بر یک محله سرحدی سوریه (!) بنام عزمارین حمله میکند؛ به تعقیب آن قوماندانی نیروهای هوایی ترکیه جت‌های شکاری را برای انجام گزمه هوایی در امتداد سرحد اعزام داشت.

* ۱۳ اکتوبر: در منطقه کهریخان دو مأمور پولیس ژاندارم سرحدی ترکیه زمانیکه میخواستند قاچاقبران مسلح مواد مخدر را تعقیب کنند، مورد اصابت گلوله قرار گرفتند. تا حال معلوم نیست که فیر بوسیله کی صورت پذیرفته است.

* ۱۷ اکتوبر: یک راکت در ساحل ریگی غیرمسکونی دریای اورونتی در ولایت هاتای اصابت میکند. فرستنده نامعلوم. واحد های ترکیه در حاجی پاشا با آتش جواب متقابل میدهند.

* ۲۳ اکتوبر: یک راکت سورپایی به شفاخانه ریحانلی (ولایت هاتای) اصابت میکند. هیچکسی حتا زخمی هم نمیشود. (ارقام: گیرهاردپیپر، معضله سرحدی ترکیه- سوریه: موردی برای ناتو؟). نتیجه گیری: به هیچوجه مطلب روی حمله مشخص نیروهای مسلح سوریه علیه اهداف در ترکیه نمیچرخد. و: در هفته های اخیر به ندرت از ینگونه حوادث خبر داده شده است. ممکن است بگوییم: وضع از وخامت خویش کاسته است.

۴- حتی حوادث هوایی مجرد نمیتوانند در جایگاه محاسبه خطر مشهود برای سرزمین ترکیه معرفی گردند.

مثالها:

* ۲۲ جون ۲۰۱۲: مدافعه هوایی سوریه یک طیاره کشف ترکیه را از نوع (*) که از مالاتیا پرواز نموده و قسماً داخل مناطق سرحدی سوریه شده بود، سقوط داد. درین حادثه هر دوپیلوت آن بقتل رسیدند. این حادثه در فضای بحیره مدیترانه حدود ۸ میل بحری در فاصله با شهر ساحلی لاتکیه در نزدیکی پایگاه بحری روسیه بنام تارتوس اتفاق افتاد. اینکه چه عواملی به سقوط این طیاره منجر شد تا امروز معلوم نیست.

* ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۲: دو طیاره شکاری ترکیه، یک طیاره مسافربری «سورین ایر» را که از ماسکو جانب دمشق در پرواز بود، به نشست در انقره مجبور ساخت و نیروهای ترکیه آنرا مورد تفتیش قرار دادند.

* ۱۴ اکتوبر: حکومت ترکیه حریم فضایی اش را در برابر همه طیارات سورپایی مسدود ساخت؛ در عین روز حکومت سوریه نیز حریم فضایی اش رابه روی طیارات ترکیه بست.

* ۱۵ اکتوبر: مقامات ترکیه یک طیاره ترانسپورتی ارمنی را که طبق پلان در راه عزیمت جانب سوریه در ترکیه توقف کوتاهی داشت، مورد تفتیش قرار دادند.

۵- ما مشخص میسازیم که: طبلنوازیهای جنگ از جانب دمشق علیه ترکیه مشهود نیست. در مقابل این طبلنوازیها از انقره گوشخراش است. بدین ترتیب بتاريخ ۷ اکتوبر وزیرخارجة ترکیه احمد داوود اوغلو اخطار داد که کشورش مورد فیر «مستمرراکتها» قرار گرفته (در حقیقت نمیتواند سخنی از آن در میان باشد) و عکس العمل در برابر آن نظامی خواهد بود. و لوی درستیز نجات ایوزیل همزمان اعلام داشت: «هر گاهی این امرادامه پیدا کند، ما با خشونت بیشتر جواب خواهیم داد».

۶- ناتو بلاخره یک پیمان تدافعی است. این اصل را پیمان ناتو حتمی ساخته است. در فقره ۱ بی پرده گفته میشود: «جوانب متعاقد تعهد مینمایند، در مطابقت با منشور ملل متحد هر مناقشه بین المللی را که در آن شرکت دارند، از طریق صلح آمیز حل و فصل نمایند، تا باشد که صلح بین المللی، امنیت و عدالت به مخاطره نیفتد و در مناسبات بین المللی شان از هر نوع تهدیدبه خشونت و یا استفاده از هر خشونتی که با اهداف ملل متحد در مغایرت قرار داشته باشد، ابا و رزند». با اتکا به این اصل نه تعرض لفظی و نه برخورد تعرضی اعضای ناتو در برابر کدام کشور سومی مجاز دانسته میشود. انبار ذخایر برای جنگ، همانطوریکه پارلمان ترکیه آنرا به تصویب رسانیده است، به وضاحت کامل در مخالفت با مسوولیت های مندرجی که اعضای ناتو آنرا متعهد شده اند، میباشد.

۷- خصوصیت دفاعی ناتو، هر گاهی کشور های عضو برای عملکرد خشن شان پشتیبانی شوند، در جهت مخالف آن فعال میگردد. چنین معلوم میشود که این امر با وضاحت کامل با اتکا به پیشنهادات سرمنشی ملل متحد، مؤرخ ۲۱ نوامبر که میخواهد به تقاضای ترکیه در زمینه اعزام واحدهای راکتهای - پاتریوت به سرحد ترکیه - سوریه توافق کند، تبارز بیشتر مییابد. حکومت آلمان متکی بنظر وسترویلی وزیرخارجه که اکنون به «کار شناس امنیتی» نیز مبدل گردیده است، همه معیارها را برای ابراز جواب مثبت به تقاضای کمک ترکیه وارد ارزیابی میکند، فعالانه در تشدید ممکن وضع در منطقه سرحدی ترکیه - سوریه شرکت میجوید.

۸- یکی از دلایل تخنیکی - نظامی به آن اضافه میگردد: سیستم راکتی - پاتریوت قابلیت آنرا ندارد تا مرمیهای توپچی و یا ماشیندار را دفع نماید؛ اما برخوردهای یاد شده سرحدی در بخش ۳ مشهر این کیفیت است. پاتریوت بمنظور سقوط دادن طیارات و راکتهای قاره پیما تولید گردید. این سیستم دارای مراتب نیرومند رادار استکه ارائه ارقام دقیق کشف را در فضای

نزدیک به زمین حتی از فاصله اضافه از ۱۰۰ کیلومتر ممکن میسازد- به همین فاصله در داخل خاک سوریه. تا حال هیچ حادثه‌ی وجود نداشته‌ی وجود نداشته‌ی راکتها و یا طیارات سوریه‌ای اهدافی را خارج از خاک خودش مورد حمله قرار داده باشد. این امر ما را یاری میرساند تا بدانیم که با جابجا ساختن بطریقه‌های پاتریوت- خارج از نظارت حریم فضایی سوریه- اهداف دیگری تعقیب میگردند. جابجا ساختن راکت‌های پاتریوت مقدمات تخنیکی را برای ایجاد «منطقه منع پرواز» مساعد میسازد. ولی این مطلب رسماً اعلام نمیگردد، با وجودیکه ترکیه قبل برین چند بار تذکر داده است.

۹- خصلت صرفاً دفاعی سیستم راکت‌های پاتریوت باید از نگاه استراتژیک هم مورد سوال باشد. در همه حال مشکل است که میان خصوصیت صرفاً تدافعی و یا تعرضی سیستم‌های سلاح مدرن تفریق قایل شد. در موضوع حاضر جابجا ساختن واحدهای ناتو در سرحد سوریه بمعنی تمرکز بیشتر وسایل نظامی است، آنچه سر و کاری بازودن تشنج ندارد، بلکه باعث تشدید بیشتر تشنج در سرحدات خارجی ناتو میگردد.

۱۰- برای نماینده گان مردم در پارلمان آلمان بهتر خواهد بود، تا به اعلامیه‌های ایمنی و پر هلهله حکومت و سرنانواز سیاست خارجی و امنیتی آن وسترویلی، اعتماد نکنند. آنها باید علاوه برین سیاست تعرضی خارجی حکومت ترکیه ولی بهمینگونه سیاست داخلی آنرا (جنگ علیه کردها باز هم با تشدد بیشتر دنبال میشود) به تحلیل گیرند. یگانه نتیجه گیری میتواند چنین باشد: از تشدید تشنج میان ترکیه- سوریه بوسیله ارسال تجهیزات بیشتر به سرحد سوریه، دست بردارید! از اعزام اردوی آلمان به ترکیه دست بکشید!

این بود موضعگیری کمیسیون فدرال شورای صلح آلمان

به نماینده گی کمیسیون فدرال شورای صلح آلمان: لیورهاینکن، پیتراشتروتیونسکی